

РЕШЕНИЕ

№ 3982

гр. София, 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **282** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК, във вр. с чл.211 от ЗМВР. Образувано е по жалба на Р. Й. Д., против заповед №513з-11 104 от 17.12.2021г. на старши комисар К. М., директор на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание и чл.204, т.3, чл.194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, ѝ е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорваната заповед, като издадена в противоречие с материалния закон, не в законоустановената форма и в противоречие с целта на закона. Твърди се, че е налице нарушение на съдопроизводствените правила, като дисциплинарно наказващият орган не е спазил правилата за мотивиране на преценката си за определяне на наказанието по реда на чл.206, ал.2 от ЗМВР. Не са изложени мотиви за спазване на изискванията на чл.206, ал.2 от ЗМВР, както и не са взети предвид обстоятелствата, че във връзка със служебните задължения на жалбоподателката, същата е награждавана пет пъти с „Писмена похвала“ и няма незаличени дисциплинарни наказания. Административнонаказващият орган неправилно е преценил дадените от жалбоподателката в хода на извършената проверка писмените обяснения. Моли съда да отмени обжалваната заповед. Претендира разности.

Ответникът, директорът на СДВР, в писмено становище оспорва жалбата и

моли съда да я отхвърли. Излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка на основание чл.168, ал.1 от АПК на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Ето защо, същата е процесуално допустима .

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е заповед №513з-11104/17.12.2021г. на директора на СДВР, с която на основание чл.204, т.3, чл.194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от шест месеца.

В хода на дисциплинарното производство е прието за установено, че досъдебно производство №230 ЗМК-2278/2020г. по описа на 06 РУ при СДВР, пр. пр. № 50424/2020г. по описа на СРП е образувано на 18.12.2020г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.198, ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК. Сигналът е постъпил на 18.12.2020г. в 06 РУ при СДВР и разпределен с резолюция от 18.12.2020г. на старши разследващ полицай Р. Д. при 06 РУ при СДВР.

С постановлението за образуване на досъдебното производство наблюдаващия прокурор е дал указания в пет точки, а именно: да се установи пострадалото лице и да бъде разпитано, да се изиска от Нова ТВ репортаж на К. Г., да се възложат оперативни - издирвателни мероприятия (ОИМ) за установяване на мястото на извършване на престъплението и да се извърши обход за установяване на камери за видеонаблюдение, да се установят и разпитат в качеството на свидетели и други лица запознати със случая, да се извършат и други процесуално-следствени действия (ПСД), станали необходими в хода на разследването.

С постановление от 22.12.2020г., наблюдаващия прокурор е дал допълнителни указания: да се изготви съдебно-оценителна експертиза (СОЕ), да се установи лицето С. Я. и да бъде извършено разпознаване от пострадалата, да се приобщят записи на камери за видеонаблюдение, да се назначи видео-техническа експертиза (ВТЕ) при необходимост, да се приложи справка от ИДПС за малолетния М.М., като след извършване на указаното, делото да се докладва на наблюдаващия прокурор.

Дадените с постановлението за образуване на досъдебното производство указания са частично изпълнени от разследващ полицай Д..

Сроковете по ДП №230ЗМК-2278/2020г. били удължавани неколkokратно, като последното искане за удължаване на срока с два месеца било от 18.08.2021г. до 18.10.2021г.

С постановление №50424/26.08.2021г., издадено от прокурор Б.Г., жалбоподателката е отстранена от досъдебното производство. Наблюдаващият прокурор е изложил доводи за некачествено разследване, както и че били налице дълги периоди на забавяне и бездействие. Не била назначена своевременно видео-техническа експертиза (ВТЕ) на приложените към делото записи, а след назначаването ѝ с постановление №230ек-362/15.03.2021г. и определен срок за изпълнение 01.05.2021г., към датата на отстраняването на инспектор Д., експертизата не била изготвена. Разследващ полицай Д. не била предприела никакви действия за изясняване на причините за неизготвянето ѝ. Фактичката обстановка не била изяснена, не били проведени пълни и задълбочени разпити на пострадалата, а разпознаването било проведено изцяло формално. Не била назначена съдебно-оценителна експертиза, тъй като при проведения разпит на пострадалата Й., не били описани вещите, които е съхранявала в дамската си чанта, поради което е било необходимо да се извърши повторен разпит на гражданката Й., като същият не бил проведен.

Със заповед рег.№51 Зз-7756/07.09.2021г. на директора на СДВР по повод получените данни за извършено дисциплинарно нарушение, е разпоредено да се извърши проверка на основателността на изнесените в прокурорското постановление данни за неизпълнение на служебните задължения от страна на разследващия орган (ДП) № 230 ЗМК-2278/2020г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр.50424/2020г. по описа на СРП.

Проверката е възложена на определена в заповедта комисия. Определен е и 30-дневен срок за извършването ѝ.

На 11.10.2021г. е изготвено писмено обяснение от Д., в които същата посочила, че ДП № 2278/2020г. по описа на 06 РУ-СДВР ѝ е възложено на 18.12.2020г., ведно с конкретни указания от г-жа М. - наблюдаващ прокурор при СРП. Посочва, че на 18.12.2020г. е изготвила постановление за ОИМ, с указания да се установи пострадалата от престъплението, да се установят свидетели-очевидци, като и дали в района на престъплението има монтирани камери за видео наблюдение и да се изиска запис на излъчвания по Нова телевизия, репортаж в рубриката “З. "България” на 18.12.2020г. Обяснява, че на 21.12.2020г. от старши разследващ полицай В. Й. е разпитана свидетелката П. Й. и е извършено разпознаване на лицето М. М., след което е докладвала досъдебното производство на наблюдаващ прокурор М.. Прокурор М. е констатирала, че липсват основания за ангажиране на наказателна отговорност на конкретно наказателно отговорно лице и постановила-назначаването на съдебно оценителна (СОЕ) и видеотехническа (ВТЕ) експертиза. Д. не е назначила СОЕ, тъй като не са, били описани вещите, които пострадалата е съхранявала в дамската си чанта и е трябвало да се проведе нов разпит на Й., но същата не е била установена на адреса. Посочва, че на 15.03.2021г. е назначила ВТЕ на предадения от Нова телевизия запис на диск, която към датата на дадените писмени обяснения от инспектор Д., не е изготвена. Заявява, че във връзка с голямата ѝ натовареност - имала разпределени за работа над 96 досъдебни производства, и не е имала обективна възможност да извърши множество процесуално-следствени действия по ДП № 2278/2020г.

Резултатите от извършената проверка са обективирани в справка

№230р-43620/03.11.2021г., изготвена и подписна от назначената комисия.

В нея е възпроизведена установената фактическа обстановка, обсъдени са и снетите писмени обяснения.

Направен е извод, че с поведението си Р. Й. Д.:

не е изпълнила задължението си на разследващ орган по чл. 203, ал.1 и ал. 2 от НПК

не е спазила условията и реда на НПК за разследване и е нарушила чл.15. ал.1 от ЗМВР

не е изпълнила вменените ѝ задължения в длъжностна характеристика №513рг29074/2018г.

За неизпълнение на служебните задължения, което е довело до неоправдано забавяне на разследването по досъдебното производство, на основание по чл.194, ал.2, т.2, вр.чл.200, ал.1, т. 11 от ЗМВР е предложено да ѝ бъде наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца.

Жалбоподателката се е запознала със справката на 09.11.2021г. като ѝ е връчена покана №230р-44076/05.11.2021г. за даване на писмени обяснения. Във връзка с връчената покана, жалбоподателката не е депозирала писмено обяснение, за което е изготвен протокол №230р-44579/10.11.2021г. На 01.12.2021г. е връчена покана №513р-103358/29.11.2021г. за даване на писмени обяснения до дисциплинарно-наказващия орган. Жалбоподателката не се е възползвала от това свое право, за което е изготвен протокол № 513р-106221/07.12.2021 г. по описа на СДВР.

На 20.01.2017г. е издадена заповед №513з-11 104 от 17.12.2021г. на директора на СДВР, с която на основание и чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, на Р. Д. е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца.

Ответникът представя цялата административна преписка по издаване на оспорената заповед.

Приети като доказателство по делото са и материалите съдържащи се в процесното досъдебно производство №230 ЗМК- 2278/2020г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр.50424/2020г. по описа на СРП.

По делото е разпитана като свидетел З. Н. Г..

Видно от показанията на Г., същата работи в Шесто РУ като старши разследващ полицай от десет години. Заявява, че това РУ, като натовареност може би е едно от най- натоварените в С.. Посочва, че тя лично имала около сто дела, месечно, като в по-нетоварените месеци работели с по седемдесет дела. Освен криминални дела, работили и икономически дела. Тъй като били старши разследващи, им давали дела с по-сложен предмет – убийства, по ЗДДС и други. Заявява, че познава жалбоподателката повече от пет години, има повече от прекрасни впечатления за нея като личност и като разследващ полицай. Същата била с дългогодишен опит, с

изключителни познания в наказателното право и наказателния процес. Свидетелката посочва още, че въведената пандемична обстановка в страната довела до изключително забавяне на делата. Първо прокуратурата работела онлайн и разследващите нямали пряк достъп до наблюдаващите прокурори. В изключителни случаи, при задържане, много често нещата са се случвали като се давали указания по телефона, а по телефона не винаги всичко можело да се обясни. Що се касае до разпитите на свидетели имали изключително забавяне. Лично тя, свидетелката, имала в момента забавяне от година и нещо, тъй като доста от пострадалите категорично отказвали да идват в РУ по какъвто и да е случай, тъй като са със заболявания и това възпрепятствало тяхното разпитване. В шесто РУ се давали дежурства, които били ефективни двадесет и четири часови дежурства. В повечето случаи имали две-три дежурства на месец. Допълнително имали и дежурства т.нар. силки, които предполагали съботни и неделни дежурства. Те продължавали неограничен брой часове, тъй като, докато не приключили всичко по делата, нямало как да си тръгнат, т.е. можело да продължат четиринадесет-шестнадесет часа, но след тях не почивали и трябвало на следващия ден да се върнат веднага на работа. Това също затруднявало работата. Сочил още, че през процесния период имало изключително много болни колеги от корона вирус, поради което понякога с жалбоподателката оставали да работят реално общо двама или трима разследващи.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетелката Г., тъй като същите са последователни, логични и по същество не се опровергават от останалите доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Между страните не се спори, че оспорваната заповед за наложено дисциплинарно наказание е издадена от компетентен орган. Същата е издадена от Директора на СДВР, който съгласно чл.204, т.3 от ЗМВР има право да налага наказания по чл. 197 ЗМВР.

Въз основа на приложените към преписката писмени доказателства, се установява, че производството е проведено в рамките на законоустановения срок, съгласно чл.195, ал.1 ЗМВР, предвиждащ дисциплинарното наказание да се наложи в двумесечен срок от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съдът намира, че е спазено установеното в чл.206, ал.1 ЗМВР изискване дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по независещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. След като със заповед рег. №51 Зз-7756/07.09.2021г. на директора на СДВР е разпоредено извършване на проверка във връзка с постъпилото прокурорско постановление №50424/26.08.2021г., издадено от прокурор Б.Г., жалбоподателката Д. е представила писмени обяснения от дата 11.10.2021г., приети от директора на СДВР. След изготвяне на справка рег.№230р-43620/03.11.2021г., в която се прави предложение на жалбоподателката да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“, Р. Й. Д. се е запознала с нея на 09.11.2021г., но се е възползвала от правото си да не дава писмено обяснение.

Оспорената заповед се явява постановена в съответствие с изискванията за форма на този вид актове, установени с нормата на чл.210, ал.1 от ЗМВР, предвид направеното в същата посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В мотивите си заповедта препраща към справка рег.№230р-43620/03.11.2021г., поради което формално са налице изискванията за мотивираност на заповедта.

Независимо от това, съдът намира, че оспореният акт е издаден при противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби на закона, по следните съображения:

Съгласно чл.203, ал.1 и ал.2 от НПК, задължение на разследващия орган е да събере необходимите доказателства и да вземе всички мерки за успешно завършване на разследването. Същият е длъжен да спазва писмените указания на прокурора /чл.15, ал.4 ЗМВР/.

На първо място, в хода на проверката не е установено жалбоподателката да е отказала да изпълни дадените и с постановление разпореждания на наблюдаващия прокурор. Още по-малко това да е довело до неизясняване на делото от обективна и субективна страна. Обстоятелството, че част от процесуално-следствените действия все още не са били осъществени към момента на отстраняването и от разследването, не обосновава подобен извод. В хода на дисциплинарното производство не е извършвана проверка на какво се дължи допуснатото известно забавяне при провеждане на разследването, като извън вниманието на дисциплинарния орган са останали наведените доводи за свръхнатовареност на жалбоподателката, тези за затруднение с призоваването и провеждането на разпит на основен свидетел, предвид ненамирането му на адрес. При преценка налице ли е виновно неизпълнение на задължението за провеждане на своевременно разследване е следвало да бъде обсъдено на първо място какво е било натоварването на жалбоподателката за процесния период, съществувала ли е обективна възможност, при наличието на свръхнатовареност, да бъдат изпълнени в срок дадените указания, част които / напр. издирване на видеозаписи, изготвяне на СТЕ, установяване на допълнителни свидетели –очевидци/ предполагат ангажиране на значителен човешки и времеви ресурс.

В тази връзка, съдът намира, че безкритично, чрез ползване на техника „копи –пейст“ е възприета тезата на наблюдаващия прокурор , че разследването не е извършено обективно, всестранно и пълно. Подобен извод е прибързан. Такъв би могъл да бъде направен едва в края на разследването – при предаване на делото на прокурора с мнение за прекратяване или за внасяне същото в съда. Настоящият случай не е такъв.

На следващо място, съдът не споделя становището на ответника, че неколкотократно удължаване сроковете на разследване следва да се вмени във вина на жалбоподателката. Подобно действие, съгласно разпоредбата на

чл.234 ал.4 от НПК е в правомощията на прокурора. Той е този, който извършва преценка дали са предпоставките на закона за удължаване на законустановения срок, или не. В настоящия случай наблюдаващият прокурор е изложил убедителни аргументи, че делото е от фактическа и правна сложност, такива в полза на необходимостта от продължаване на разследването, като е дал приоритет на нуждата от разкриване на извършителя и доказване на неговата вина, пред тази за срочност на производството.

Съдът намира, че в противоречие с установеното, в хода на дисциплинарното производство е възприета тезата на сезирация прокурор, че забавянето на разследването е довело до невъзможност да се реализират мерките по Закона за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни. Напротив, три дни след образуване на досъдебното производство е извършено разпознаване на извършителя. Установено е, че същият е малолетен. Снети са обяснения от лицето, в което същото признава че е извършил деянието, както и такива от двама свидетели –очевидци. Разследващият полицай Д. е сезирала на следващия ден наблюдаващия прокурор, който е разполагал с възможността да събере в кратък срок необходимите сведения от ИДПС за малолетния извършител и да сезира МКБППМН, предвид това, че деецът не може да носи наказателна отговорност. Вместо това, прокурорът е преценил, че следва да се издирва извършител, който да е наказателноотговорен / вж. Постановление от 22.12.20г. л.63/ и е разпоредил продължаване на процесуалноследствените действия.

При тези обстоятелства, съдът намира, че невъзможността своевременно да бъдат предприети мерки за въздействие срещу малолетния извършител по реда на ЗБППМН се дължи преди всичко на преценката на наблюдаващия прокурор, а не на забавянето на разследването от страна на жалбоподателката.

Ето защо, не споделя този извод на дисциплинарнонаказващия орган, направен в оспорената заповед.

В хода на досъдебното производство , до постановяване на Постановление от 25.08.2021г., с което жалбоподателката е отстранена от работа по делото, не са давани указания, провокирани от качеството на воденото до момента разследване. Не е извършвана и подобна оценка. За първи път това е сторено с цитирания прокурорски акт, където е направена справка по дати и извършен пространен анализ на извършените процесуални действия, които са определени най-общо като неоснователно забавени и неприцизни.

В хода на настоящото производство не са ангажирани доказателства, жалбоподателката да нарушила задълженията си , вменени с разпоредбата на чл.15 ал.1 ЗМВР, чл.203 ал.1 и ал.2 от НПК и длъжностната си характеристика – да извършва законосъобразно разследване по реда на

НПК, като се ръководи от Конституцията, законите, указанията на прокурора и взема решения по вътрешно убеждение.

При тези обстоятелства, предвид ролята на прокурора по осъществяване методическо ръководство на разследването, съдът намира, че до момента на постановяване на процесното постановление, за жалбоподателката не е имало каквато и да е индиция, че работата и по делото е необосновано забавена. Напротив, както бе вече посочено, исканията и за удължаване на сроковете за разследване са своевременно уважавани от наблюдаващия прокурор.

Колкото до субективната оценка на последния прокурор, водещ разследването за качеството на работа на жалбоподателката по конкретното дело, същата е намерила обективен израз в отстраняването и от разследването- действие, което е изцяло в прерогативите на прокурора и своеобразна санкция по отношение на служителката.

При тези обстоятелства, като е образувано дисциплинарно производство спрямо разследващия полицаи Д. и е наложено наказание по идентични мотиви, с тези, изложени в постановлението за отстраняването и от разследването, без каквато и да е самостоятелен анализ и при неизяснена фактическа обстановка / напр.досежно обективните предпоставки за забавяне на разследването/, по отношение на същата е упражнена несъответна с материалния закон и неговата цел наказателна репресия.

За пълнота, следва да бъде посочено и че процесната заповед е издадена и в нарушение на чл.206, ал.2 от ЗМВР. Съгласно същата, при определяне вида и размера на дисциплинарите наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Нито едно от тези обстоятелства не е обсъждано от органа в оспорената заповед. Наказващият орган се е задоволил само да ги изброи и декларативно да посочи, че служителката е награждавана неколккратно, без да обсъди тези обстоятелства. заедно и поотделно. Горното възпрепятства съда да упражни съдебен контрол върху тези обстоятелства и обосновава извод за несъобразяване на оспорения акт с предписанието на чл.206, ал.2 от ЗМВР.

В заключение, съдът намира ,че обжалваната заповед е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора , своевременно направеното искане и представения договор за правна помощ, от който се установява, че възнаграждението е изплатено изцяло и в брой, на жалбоподателката следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 600 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,

Административен съд София-град, 18-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Й. Д., [ЕГН], подадена чрез адв.Б. М. от САК съдебен адрес: [населено място], [улица], ап.3, Заповед №513з-11 104 от 17.12.2021г. на старши комисар К. М., директор на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР),), с която на основание и чл.204, т.3, чл.194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, ѝ е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. Й. Д., [ЕГН] от [населено място], направените по делото разноски в размер на 600 / шестстотин/ лева.

Решението е окончателно, на основание чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: